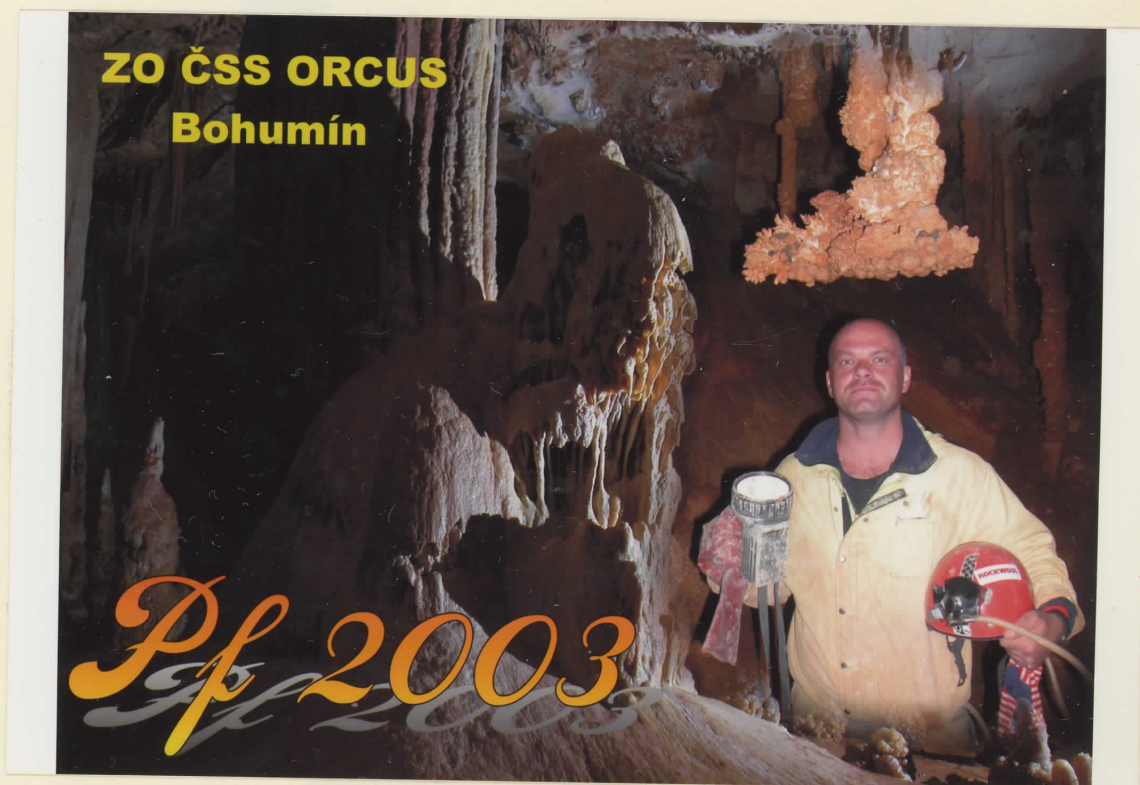

ORCUS 2003

V NOVÉM ROCE DO DOLU...

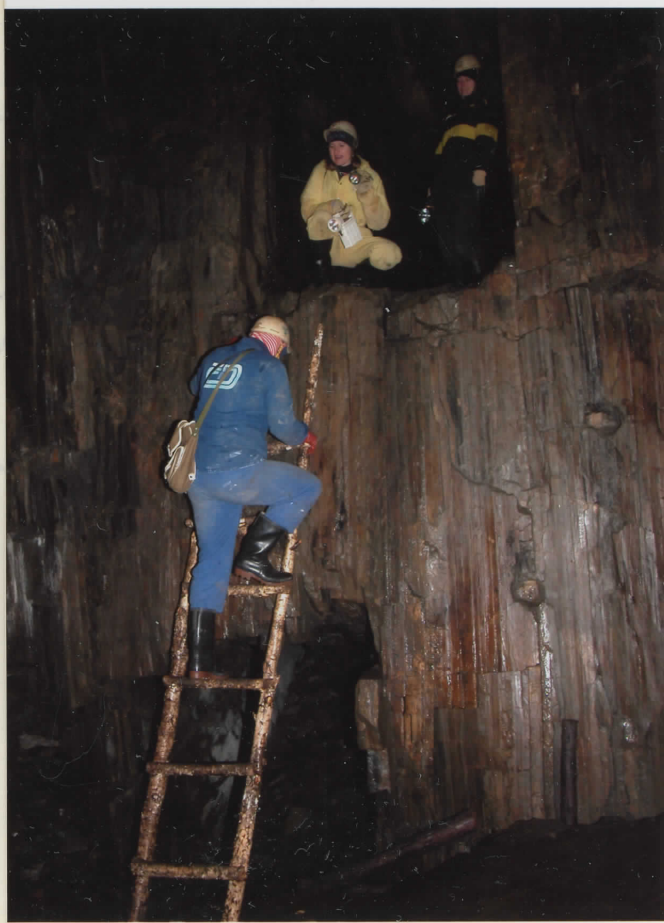
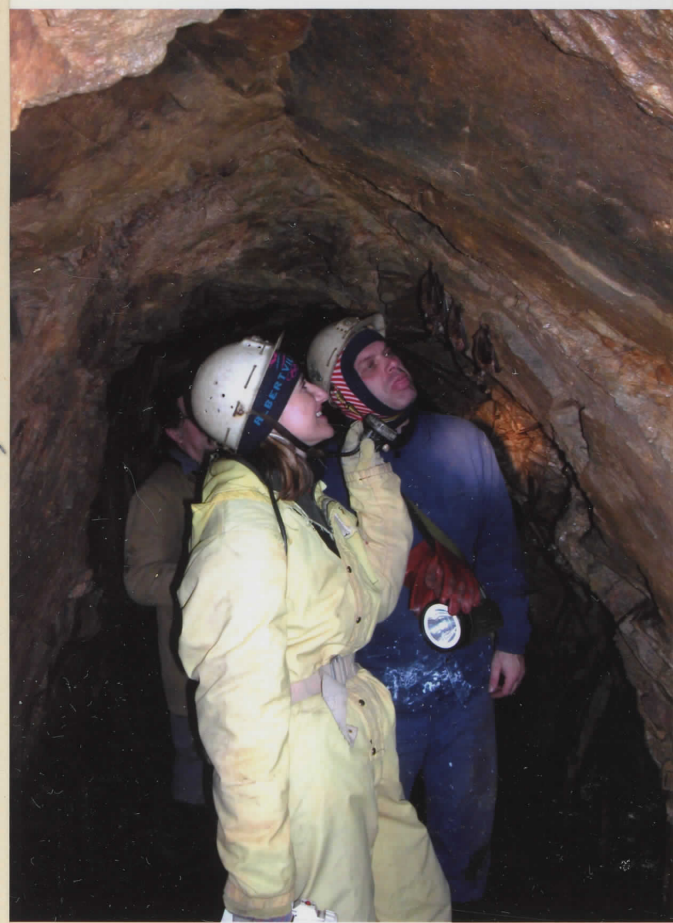

Pepa, Lada, Arnošt, Jana a Jana a Páťa Mikasz vyrazili zkontrolovat Olšovce a Wood Boys. Začneme v Olšoveci. Jako vždy jsou přítomni většinou vrapanci. I když v dole leje jako z konve - jsme mokří myi netopýři. Nakonec jsme je spočítali a jedeme dále na Budišov. Z Budišova se cesta mění v poludovici ale náš Boxer to zvládá až k dolu Wood Boys. Kontrola sestava rutinní záležitosti - a díky silným reflektorům nacházíme netopýry i na stropě vysokých více jak 10 metrů.

Díl Olšovce

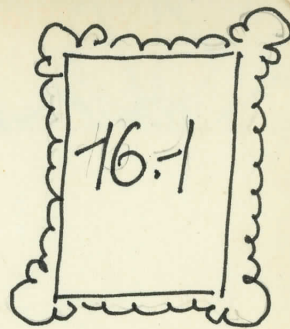

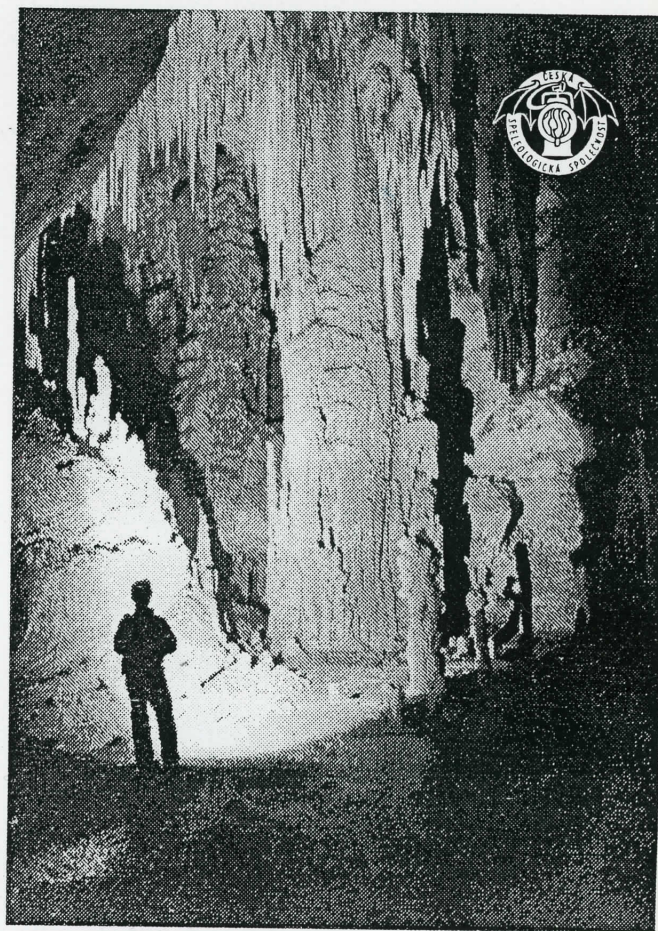
Ydoka Wood Boys...

VERNISÁŽ VÝSTAVY

Bobkovou zaslouhou je připravena další výstava fotografií o jeskyni Emine Bojir Chosar - tentokrát ve Valašském Meziříčí. A dříve je vernisáž. A tak nám vyrazili Pepa, Láďa Stanou a Arnošt. Bobak si ce pár věcí poplet a na terénu přehrotil - ale jinak to bylo skvělé. Na úvod jsme všem zúčastněným promítli filmo Bojira a pak si mohli prohlédnout fotky i vzorky krystalů. Oslavit vše jedeme nakočar do Vsetína - tam bude prstí výstava.

OV M VSETÍN, MUZEUM VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ
A SPELEOLOGICKÁ SKUPINA ORCUS
VÁS ZVOU NA VÝSTAVU FOTOGRAFIÍ
UNIKÁTNÍ VÝZDOBY JESKYNNÍHO SYSTÉMU
NA POLOOSTROVĚ KRYM

POKLADNICE SVĚTA EMINE BOJIR CHOSAR

PŘI PŘÍLEŽITOSTI OTEVŘENÍ VÝSTAVY BUDE
16. LEDNA 2003 V 17 HODIN PROMÍTNUT
DOKUMENTÁRNÍ FILM O TOMTO SYSTÉMU

ZÁMEK KINSKÝCH VE VALAŠSKÉM MEZIŘÍČÍ

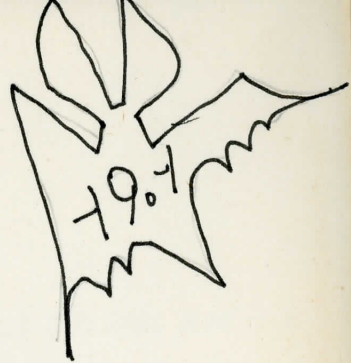
VÝSTAVA BUDE OTEVŘENA DENNĚ MIMO PONDĚLÍ
8 - 16 HODIN A POTRVÁ DO 2. BŘEZNA 2003

МАШИНА
ДОК
ГО

POKRAČUJEME V JAKARTOVICÍCH

Zimní sezona pokračuje a my pokračujeme v kontrolách netopyřů. V Bohumíně je teplo jak na jaře a my si říkáme že to bude jednoduška - akce - nebyla!

O kamsi přesvedčili Michal, Pepa, Arnost, Lída a Jakub. Až do Jakartovic probíhala cesta Boxarem příjemně. Jenže po sto metrech výjezdu nahoru k dolům jsme zjistili, že sakola Boxara točí na místě. Jeli jsme po čistém ledu. Ani stát se na cestě nedalo. Nasadili jsme řetězy a pokračovali - těžko - ale na konečto. No dolů - dolů uvidíme.

Přicházíme k dolu Jakartovice I - a je zamčen. Nastěhují jen šroubák M8 - což protdů nám problém. Mezi tím ale Pepa s Michalem šlou kontrolovat Jakartovice II. Vody jezde více než jinde - "a je pěkně studená" - pravili Michal když do ní spadnul. Sice jen popas - ale studila dostatečně.

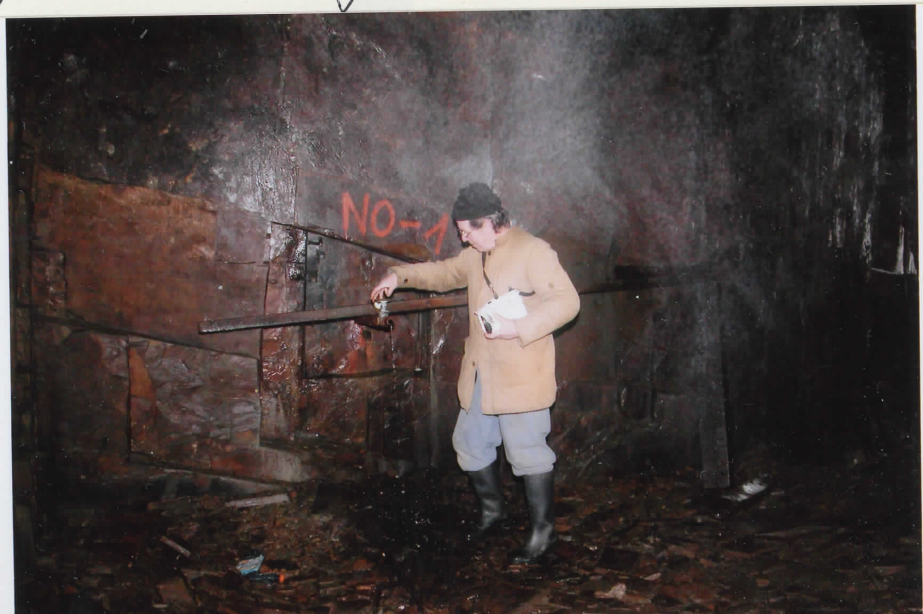
Mezi tím Lída otvírá "jedničku" a my musíme dovnitř. Vstupní stola je řdaně promrzlá a netopyři jsou až v zadních částech. Vylezáme van startujeme Boxera a zkusíme sjet dolů. Právní bylo lehké - ale realita těžká! Krok za krokem popojízujeme dolů po ledu. Zadní auta co chvili předbíhá předek a auto se šikmo šine do lona. Všichni (až na sofěra) vyskakují a tlačí auto zpět na cestu. Místy nepomáhají ani řetězy. Kilometr sjezdu je nakonec. Spocení konečně dosahujeme cesty. Ještě zastavujeme a Pepa s Kubou a Lídou ještě míří do Herminu na kontrolu. V nedávno zavřeném dole kromě letajícího plekotáka nic nebylo. A tak hospoda oběd a domů....

Michal byl chvíli rád vodou - chvíli podvodou...

POD VODOU I NAD VODOU V ČERMNĚ 26. 1

Snad po roce se naakai objevuje Libor a to je co říci. Pepa, Michal, Jana a Amos tentokrát míří do Čermné do zatopeného dolu, který my nazýváme „zavodněný“. Asna má i Badyš i Martina s Tinou. A když chceme prozkoumat dno dolu, které je v hloubce okolo 5 metrů - tak musíme mít i potápěče. Ale to je Libor - který má sebou celou výstroj. První problém je vše dostat kůstič sachtu. Je jenamrzej a tak padáme jeden za druhým. Pak vše dostat dolů patnáctimetrovou sachtou. Láhve, olovo, ... To vše spouštíme polaně - ale Libor musí stázt sám. A to sjezdovákou a ráhou výstroje není jednoduché! Spocení dosáhle dna propasti: oblekáme jedno neoprenu, navlékáme láhve a Libor vyřadí do vody. A místo vodíci šněry nad ním plave na lehátku v gidrokostumu Michal. Libor se potápí a zjišťuje, že pod vodou netopyři nejsou. Zjišťuje také, že dáleš prostory dolu jsou pod vodou zavalony, a tak můžeme skončit. No výstup na povrch byl horší než sestup. Michal se celý třepal, neboť jeho gydnopropustilo vodu a Libor seřadně při výstupu polanovím žebříku naopak zapotil. No zdárně je vše a všichni na porrchu a můžeme jít dále. Dalším cílem je Červená štola. Všeby proběhlo hladce - kdyby se Badyš nerozhodl vyběhnout někam do terenu a na půl hodiny se vrátit. A tak zatím co Pepa s Amosem kontrolyjí dále, ostatní nahradnějí Badyša. A to by nebyl Michal aby opět narapad někam do vody. U potoka se propadl do Bahna a zase byl na novo mokřej.

ČERVENÁ
STOLA -
AKDOTU,
PLATÍ VODNĚ
A STOČNĚ

VÝROČNÍ
SCHŮZE

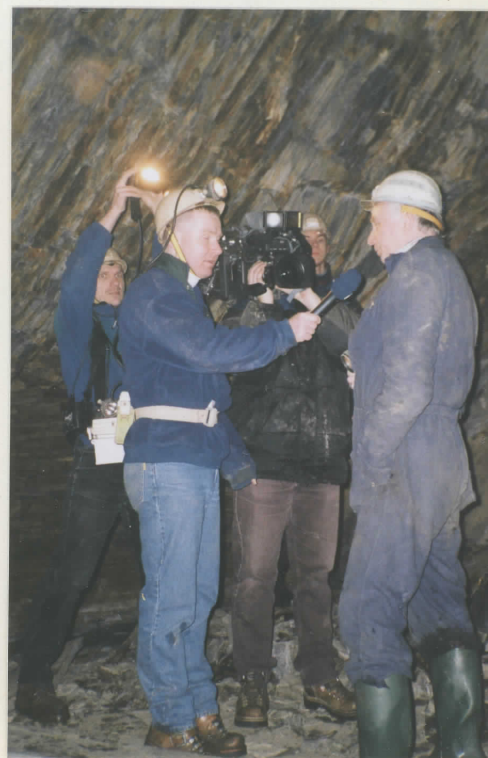

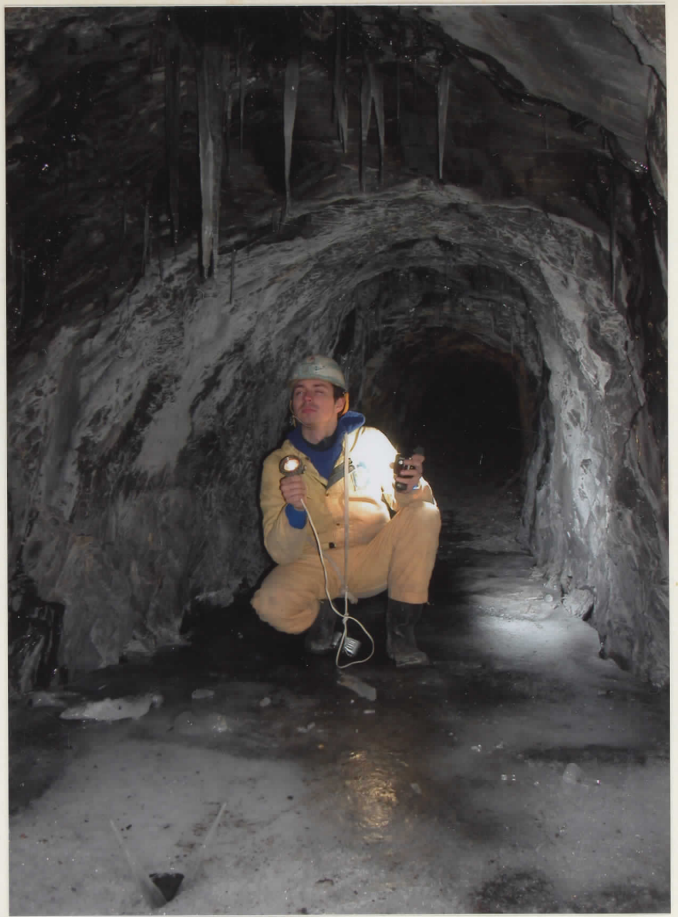

ZASE V ZAŽUŽNĚ A Z TELEVIZÍ

9.1

To zase se chtěl zviditelnit Orálka i když nám nabídl účast čs. televize na akci v Zažuzně. Vyrazili tam Pepa, Martin, Kubera a Arnošt. Dozastavce v baru (mládenem) v Dittkově mrtme na Zažuzně. To ještě redaktor Šamaneha šta'b neveděli doceho pokazu. Když uviděli že musí přebrodit smetistě - málem to vzdali. A před zatopenou chodbou podním byli v soku úpeně. Voda byla dnerlak do pasu a málem nám nestačily atomky. Postupně je dostáváme i skamerou za zatopane chodby a můžeme věnovat práci. Jastě ne! První natáčení - trochu kací Pepy a nesmysli Orálka a vyprodáme televizky van. a můžeme počítat. Počty jsou už standardní. Nejvíce Barbastel - celkem více jak 1000 kusů. Co nás nejvíce překvapuje - je velký ohlas. Dokonce je led v zaplavaných částech a kokata jetci i ledová krapnitová výzdoba. Sienjastudany je i privan v chodbách. Barbastelma apesicím to ale očividně neradí - jsou nasrych m'stech. Někteří už dokonce poletují. Do počítáme stavy a můžeme na povrch

Ochránci sčítají netopýry v Beskydech

VYRUŠEN ZE SPÁNKU. Speleolog ukazuje jednoho z netopýrů, kteří si za své pravidelné zimoviště vybrali pseudokrasové jeskyně v Beskydech. FOTO: MILAN ORÁLEK

Beskydy (kam) - Zimní úkryty a především počty netopýrů mapují v těchto dnech v Beskydech moravští speleologové spolu s ochránci přírody. Zdejší pseudokrasové jeskyně se totiž stávají jejich pravidelným zimovištěm.

„Netopýr patří u nás i v Evropě mezi přísně chráněné živočichy a je zapsán v červené knize ohrožených druhů. Proto se pravidelně o jeho výskyt zajímáme. Během zimního spánku je to nejlepší příležitost,“ uvedl Josef Wagner ze speleologické společnosti Orcus.

V Beskydech se podle něj dají netopýři počítat na stovky a také letošní sčítání naznačuje, že se jejich stavy zvyšují. „Protože se o netopýrech říká, že jsou indikátory životního prostředí, je to jen dobré znamení,“ říká speleolog.

Mezi nejvýznamnější zimoviště netopýrů patří pseudokrasová jeskyně Cyrilka a Kněhyňská propast na Pustevnách, dají se pozorovat také v jeskynních systémech pod Radhoštěm a u Čertova mlýna i u Čertových skal v Lidečku.

Ochránci přírody ale varují, že jakékoli amatérské vyrušení netopýrů během zimního spánku je pro ně krajně nebezpečné. „Stává se, že různí pseudobadatelé vlezou do jeskyní a netopýry probudí. Některé druhy ovšem během spánku snižují svou tělesnou teplotu a každé probuzení je může stát život. Navíc pokud vyletí ven, umrznou,“ říká ochránce přírody Milan Orálek.

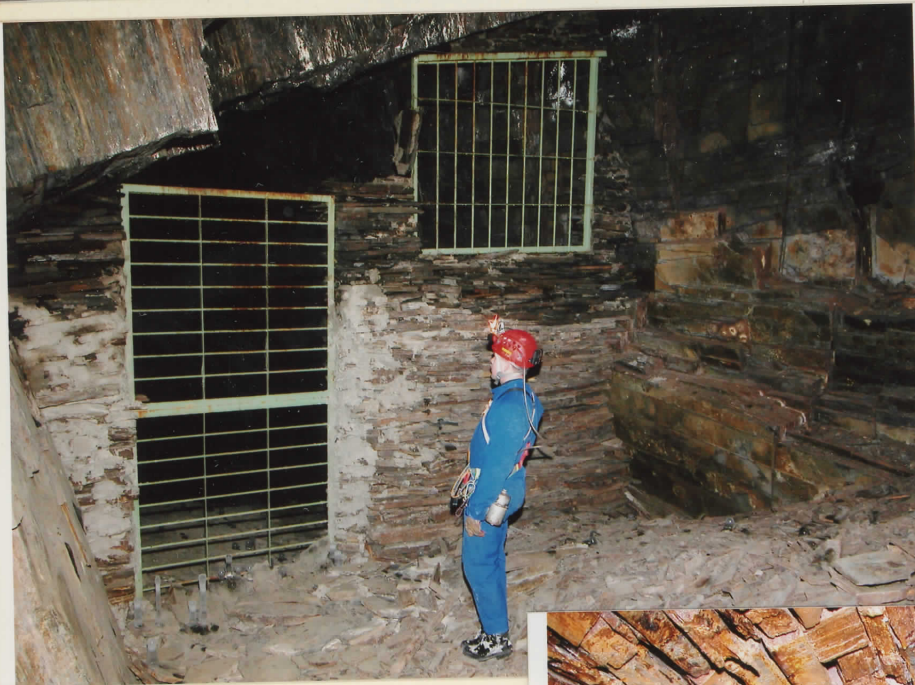
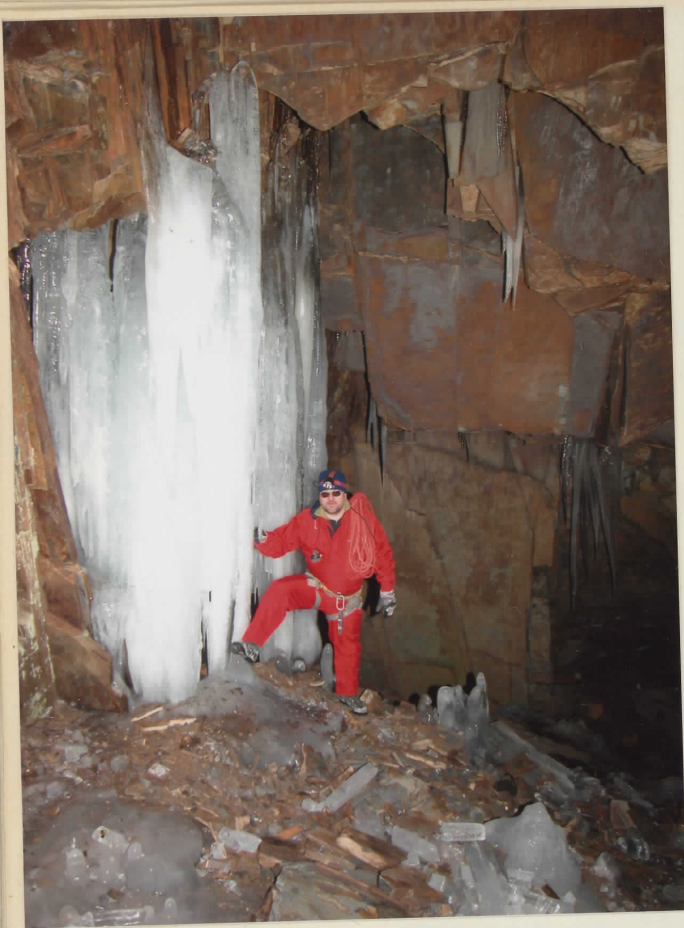
Právě z těchto důvodů ekologové jeskyně v Beskydech na zimu zamykají. Před jejich ústí navařili mříže, které brání lidem do děr vstupovat.

V ČERNÉM DOLE

16.2

Do Černého dolu dnes vyrazili Pepa, Libor, Pěta
Michal, a z Ostravského klubu Petr a jeho kolega oberlech.
Cesta nebyla nijak příjemná - sněžením, ledem ale k černé
jsme dojeli k černé - ale lesní cesta kdoule je zasně-
žená hodně vysoko. Nasazujeme řetězy - ale kdoule se
probíjíme pomalu. Ještě se je to trochu okopce.
Strojím se do úvazků a míříme dolů. První patro nás vítá
pěknou ledovou výzdobou - je to tu pěkně promrzlé. Sestupu-
jeme do II patra. Zatím tu je čistý vzduch - ale když
se najednou Liborovi začalo srat - bylo nám jasné,
že my i netopyři budou muset zapat nosy.
Prohlížíme netopyří chodbu - ale jako v minulých letech je tu
jen pár kousků. Míříme do zaplavených chodeb a tady
není vůbec nic. Vody je tu dost - to brzy zjišťuje i Libor
když mu přebírají atomky a nepomohly mu ani goretary
musel na povrch. My zatím dokončujeme počítání
na III. patře a jdeme zpět na II. patro do míst kde bylo
kolonie Barbastel. Tady vloni tu nebyla. A letos
jsou tu - asi 300 kusů - takže důl letos mnoho návštěv
sokm v podzemí neměl. Spočteno a můžeme na povrch.
Naštěstí na hoře už nepadal sníh a tak vyjet od dolu
po projetych kolejích už šlo skoro bez problémů.

V JESENÍKÁCH

22-23. 2.

za slunečného počasí vyrazí Arnost, Pepa, Kuba a Jan do Jeseníků. Nejdříve do dolu Andreas. Tenže to nebylo tak jednoduché.

Pepa zavoláním Borera na lesní cestě si spletl krajnici s přítokou metr hlubokou, která nebyla vidět pod nahnutým sněhem - a tak tam pravá kola autastončila a skončili jsme imý. Jediná šance pro nás byl traťtor, kterého děda v vsi sehnal a který nás později vytáhnul. Ale zatím jdeme dál poštý k Andreasovi. Sněhu je dost a tak se ke vstupu pobijíme v půlmetrových závětlch. V dole je celkem dost reťopyň. Sčítáme je a vracíme zpět k autu i které traťtorem vytakujeme. A míříme do Rudy na Moravě kde pokračujeme v kontrole v dole Rudy. A pak samozřejmě na pivo a na Deporu chatu.

V údolí je opět krásně a proto míříme do dole Tvrdkov - ale dnes je v něm jediný reťopyň a proto míříme dol na Žesovské vodopády, které jsou pěkně zamrzlé. No rádkera.

CVIČENÍ ZÁCHRANKY V ZÁLUŽNÉ

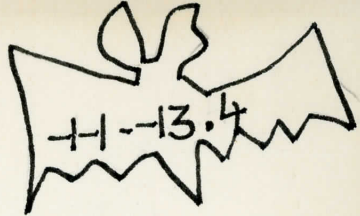
22-23.3

Když v Zálužné mělo proběhnout cvičení společologické záchranné služby slevem Moravy - nemohli jsme tam chybět ani my. A tak tam vyrazili Pepa a Kuba. Nejprve záchrana - vytažení - zraněného z dolu Zálužná I. Mezitím Pepa sjel na II. patro aby spočítal ratopyky a pak se všichni přemístili na most přes Moravici aby se provedla záchrana na laně - i poslepu. A večer na chatu - kde byl společný nocleh - který se však pro chrapačím jednoho vytrvalce změnil v utrpení.

V naděli ráno pokračuje záchranka zaisahem v šachtě Zálužná II. 1 z této šachty byl zraněný venku velmi rychle.

V KRÁKOVSKÉ JUŘE

Když byli u nás vloni napodzim jestynári z Polska - katowic domlouvali jsme se, že v tom roce najarejetaké navštívíme. A tak jsme tam vyrazili a opravdu ve velika síla. Z Bohumína Pepa, Jana a Arnosta ze Vsetína Zdeněk, Luděk, Pěto, Písa, Bobek Jožka

Ja paček prstisněží ajemeka a my bloudíme okolo Katowic kde hledáme domek Matka kterého máme nocovat. A hledali bychom celou noc nebyť jedného polaka kterého jsme kdysi odchytili na zastávce a který prý potřebuje stejný měřem. Nalezli jsme jej a ten nás vedl přes půl slazska (až jsme báli, že nás unese) a nasměroval do hledané vsnice.

Domek Matka jsme našli - ale bylo devět večer a nikdo nebyl doma. A tak kam? Do hospody naproti. Hospoda byla strašný pajzl a tolik hostů tam ještě naviděli. Jestliže nás bylo deset - nečet jak pravě matek - nově návštěvníky su většinou zlyňající. Navás si místní netroufli

Večer - v desek - přijel Matek domů a zjistil, že jsme fakt přijeli (neboť nás nějak nečekal) a že nás je do konce deset - málem dostal šok. Domek mají malý - reálně jeden pokoj a do toho jsme se ještě nastěhovali my. Ale oni jeho rodiče byli skvělí. Nejen že nás ještě krmili a napájeli a kvůli nás museli spát na jedné posteli. Ardno - nás čekala snídaně z dvou palet vajec

Nakládáme naše věci a Matka a my šli do Krasu Krákovské Jury. Nejdítva do jejich rajonu kde kopou své jestyně.

Zastavujeme nakraji vsnice a míříme do terénu. Rozdělení na dvě skupiny navštívujeme dvě menší jestyně. První z propáštěm - 10 metrů a druhá s plezirkou tak nízkou, že ji reprolezl ani Pěto. Pak míříme dál do oblasti kde se těží křída a kde vbyvate m lomů byla objevena jestyně s podzemním jezerem.

Jenže v obřím lomů nachytila jina korečka - v hornině se totiž nacházejí amonity a parazitové pedry někdy o ráze až jedné tuny. A tak se všichni rozblzli po dole a rozbíjeli kámen za kámenem ve snaze objevit ulity amonitů. Matek přece jen několik dobrovolníků přesvědčil a do jestyně vyrazili. No navštívili byli dítou nadšení. Vlázetami Arnost

U Matkádome
bylo tesno.

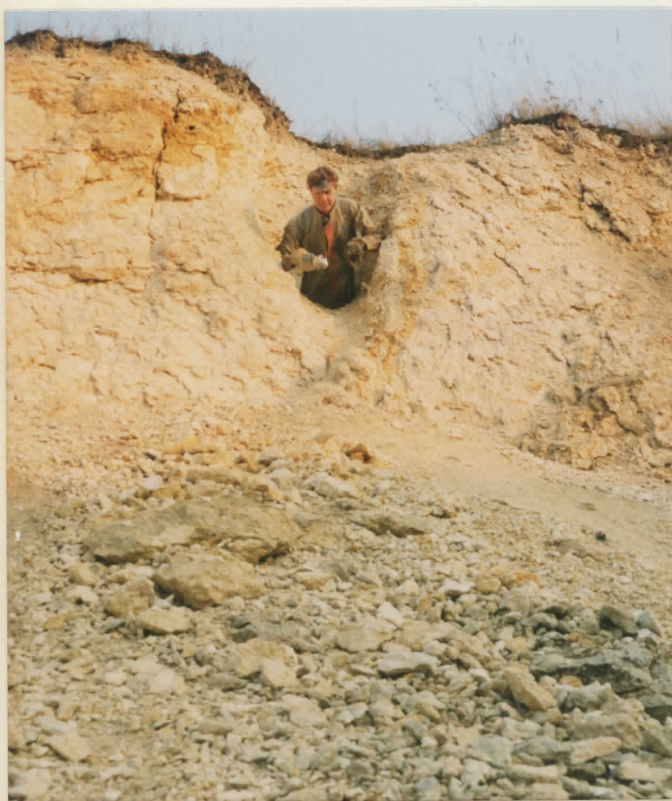
V krokovské Jure

v jaskyni
Krakowské Juty

Lom kdose řadila
křída a když byla
objevena jaskyně
kterou celou prolezl
jen Pectó

ale hned byl vanku. Užiny a plazivky byly proněj nepřekona -
tečné. Zanim Pedo, Rdanek, Bobek, Matek (kubany jak
drát) jevadl k druhému východu. Tedy přílezu, kterým vyle -
zl jen Matek a Pedo. Ostatní musejí zpět.
Zanim silnější vanku při kludom' ztamených plži a mžů
pokračovalo a batoky se penily kamenim. Jestě žemáme
vačka' auta.

Z loncu mířime do největší pískovny v Polsku - kdese začínají
projevovat pouštní procesy. Procházime se dunami a připadame
si jako na Saharě. A odsud mířime do centra Jury do
městečka Olsztyn kam dorazime už za sera a přesto vyrazime
na prohlídku trosk hradu, kterénad městem, a který byl
příčně osvětlen.

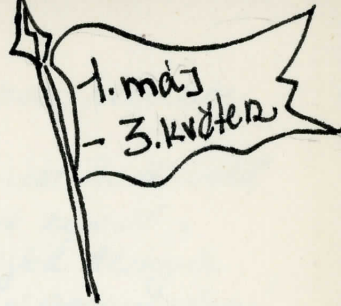
Na noc zastavujeme v lese za městečkem. Rozdělujeme okoh
a začínáme nocní piknik. Pivomno slivovice - tekly proudem.
NEDELE: Jedna skupina jde z Matkou domovních jestyní
které nejsou hlubší jak 50metri a druka' grupa mířít
na porrhovou exkurzi. Opět na hrad Olsztyn a pak na
porrhový kras. Po obědě společně vyrazime na další
exkurzi. Vyrazime k hradu Ogródzinae. Je krásně
zapasovaný ve vápencovém skalisku a je patně indutný.
O to více nás překvapuje že byl zničen při polsko-českyh
válkách.

Naše cesta Polskem se chýlí ke konci - vysazujeme matka na auto -
bus belstodomu - loučime se a mířime domů.

V pískovně - klada'se měni' vpoušt'.

KOPEME V JAVOŘÍČKU

Přesněji řečeno v avojtěchově naterenu Spolekterapeutické léčebny
Míldu Moravee

Ye 1. máj - amísto do přírodu vyrázi' do Vojtěchova Láďa, Michal
Libor, Joška, starosta Pavel se synem.

Po přivítání jim Milda ukážeje místo, kde vřilasný' spakolog Gírka
Moučka určil možnou existenci jeskyně. Jeskyni Milda potřebuje k
léčení' dětí. A tak tu začínáme kopat. Malý' nepatrný' otvor vedoucí
do skály - je možná' vstup do jeskyně.

Postupně' začíná' zvětšovat a prohlubovat. Za den o metr.

Pátek - od rána pokračujeme v kopání'. Jde to pomalu. Zvláště' proto
že někteří' trpí' lachotami' nemocí' a léčí' spíci' povčerejší' nocí'.

Odpoledne přijíždí' Pepa s Kubou - ale to je již' večere a rekord netřímou.
Kóer - to se musí' do hospodyna Káderin - a jinak než Milda -
rym' gazem.

Sobota - ráno prší. Čekáme do oděda a přestane a všichni' opět kopat.

Tanže - Láďa má z práce sráčku, Joška chytíla zleudečím' krize
a Libor odnesl z donucení' 2 kyble s klinou. Takže kopání' ubýlo.

A co bylo nejdivnější' - chyběla i chet' nakořalku. 2 flašky Myslice
ani neubývalo. Ale i tak semetr vykopal a profil jeskyně se řáděně
zvětšil. Kopání' zastavily několikametrákové' balvany - které'

bez rozstrílení' ven nedostaneme. A tak po večeri (zatím co již'
Joška i Pavel odjeli) míří' skalni' Pepa, Michal, Kuba a Libor s
Mildou k Prostějovákům. Láďa zatím' leží' v posteli s sráčku.

U Prostějováků' je vaselo. Diskotéka a oslavy. Něco pro naši
mládež. Domlouváme ztřejsí' střílení' v jeskyni, vypijeme pár fla-
šek a zpět. Tanže to nebylo tak jednoduché'. Gazem se vrátíli
s Mildou jen Pepa a Libor. Tanže ale nemohl jinak dostat
na zamčenou ubytovnu - a tak raději' šplhal po balkónech
až k nějaké' zdravotní' sestře, která' tak vyběhal, že muspašla
do postele (ale poň tak to Libor tvrdil). Po půl noci vyrazili
pásky od Prostějováků' Michal s Kubou. Tráhu zabloudili
takže se Michal propadl do rybníka a málem se
utopil a nazákladnu dorazili radvě ráno.

Nadále ráno - abychom mohli' vytáhnout balvany s kopané'
jeskyně' musí' přijet Plakát aby je rozstrílel. A tak
ráno se do toho pouští' kamem zakaženem rozbijí'

patronkami a vytáhneme je z jeskyne. Dostáváme setak do hloubky 3 metrů a tam i končíme - pro tentokrát.

Pak se jedeme podívat do jeskyne zamýšlivou - pracoviště Prostějovka. Gady našinci - aklamě Ladka a Libor vidí co to je kopat. Kopat roky - desítky metrů, vytáhnout stovky metrů kubických kmenů a kamenů. Pak můžou projít objery. Když zjedne granolizaci a lajpu.

No třeba se to počítá i u Mildovy zakladny v díře která jsme začali kopat.

Plakát vaker

V Plakátově jeskyne "Zem myslivou"

NA KNĚHYNI

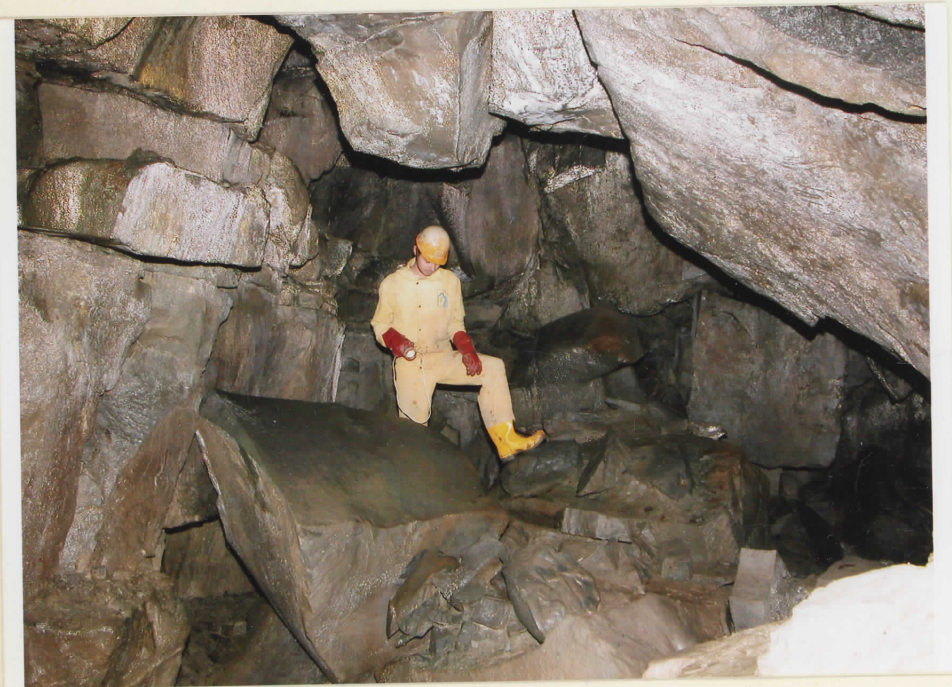
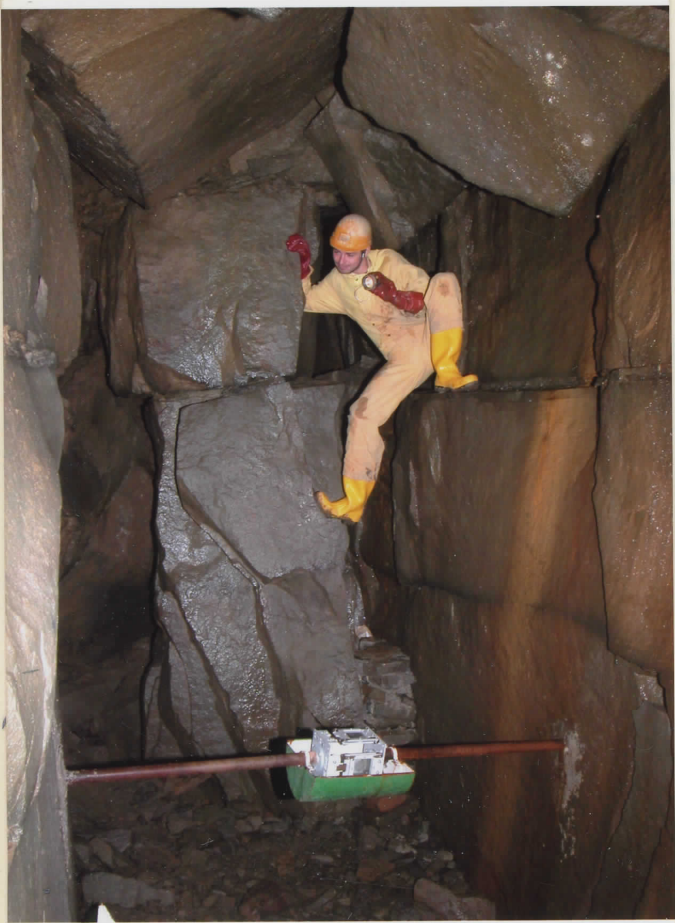
Pepa, Arnošt, Michal a Kuba vyrazili do Kněhyně odcítst terčová měřidla. Skúnele přímo sđlalo amý dejeti aš k chatě nad jestepí. Převlehamese ajdeme dolů. Hned ve domě objevitelů naš čekalo překvapení. Od náhoda ze stropu se uvolnilo několik kulíků balvanů a sutis helmou a spadly na dno. Víbec totu nevypadalo bezpečně. Raději se v domě objevitelů nezdržovat.

V komoře kuba s Arnoštem ofocuji' stav terčového měřidla, fotíme spadlé kameny a van. Jenže vonku zjistujeme iže kuba fotoe s opačně vloženými fotopapírny - atak musíme do díry znova. Ted' už focem' je v pořádku.

Ajdeme dolů. Pepa s Kubou nakoleck a pak všichni společně opět nahoru. Na Pustevny klyhíce. I tu odcítáme stavy na terčových měřidlech a pak do vsotina. Za Bobkem odvézt fotky z Bgima na další výstavu.

Sasuo- helmy a kamenů v domě objevitelů.

Vstupní dom,
v kněhynská jeskyni

PRO

OSTATNÍ

Výstava fotografií o Beskydách v Příboře a trenážer pro děti v Bohumíně v hale ledního stadionu. Trenážer s traversem byl skvělý - jen bohužel přišlo tak málo zájemců že až místo sekovalo - dvě rodiny!

Muzeum Novojičínska
Muzeum v Příboře
Správa CHKO Beskydy v Rožnově p. R.
Česká speleologická společnost ORCUS v Bohumíně

dovolují si Vás pozvat na vernisáž výstavy

Beskydy

Fotografie Petra Sikuly
Jeskyně v Beskydech
a netopýří fauna

Úvodní slovo zástupce CHKO Beskydy
a Josef Wagner
z České speleologické společnosti ORCUS

V kulturním programu vystoupí
studentky Masarykova gymnázia v Příboře

Nový výstavní sál Muzea v Příboře
Středa 23. dubna 2003 v 17.00 hodin
Výstava potrvá do 8. června 2003

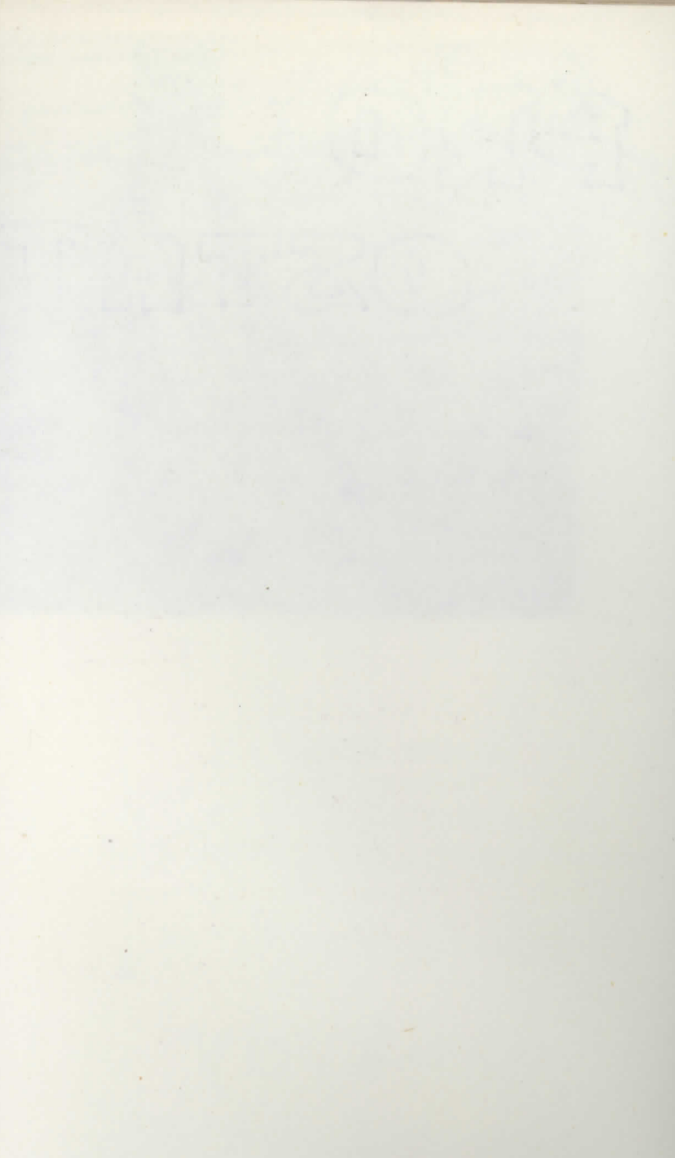
Otevřeno:
úterý a čtvrtek 8.00 – 12.00, 13.00 – 16.00 hodin
neděle 9.00 – 12.00 hodin

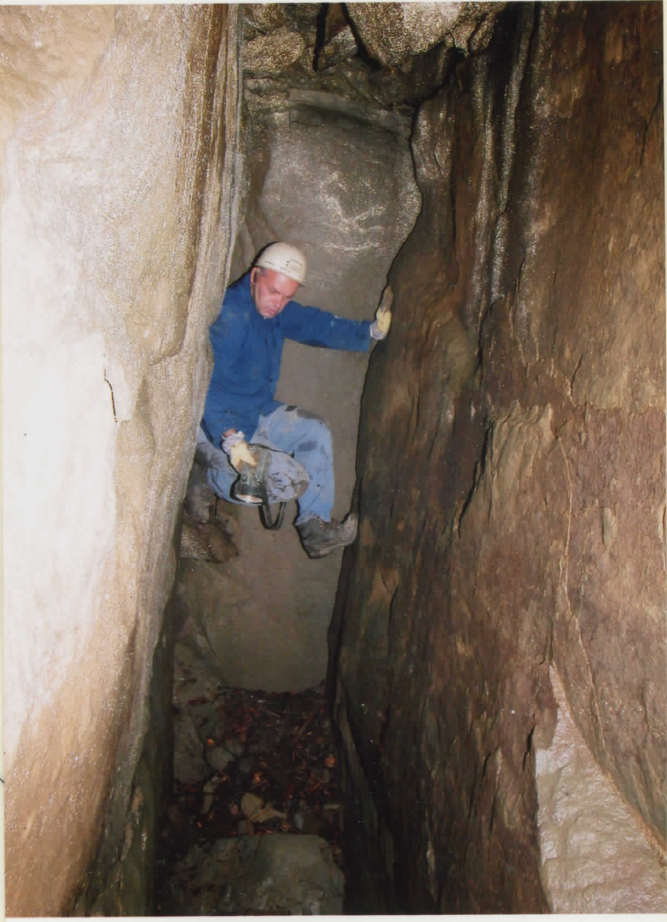
Výstava je pořádána k 30. výročí
vyhlášení Chráněné krajinné oblasti Beskydy

ZASE KOPEME V JAVOŘÍČKU

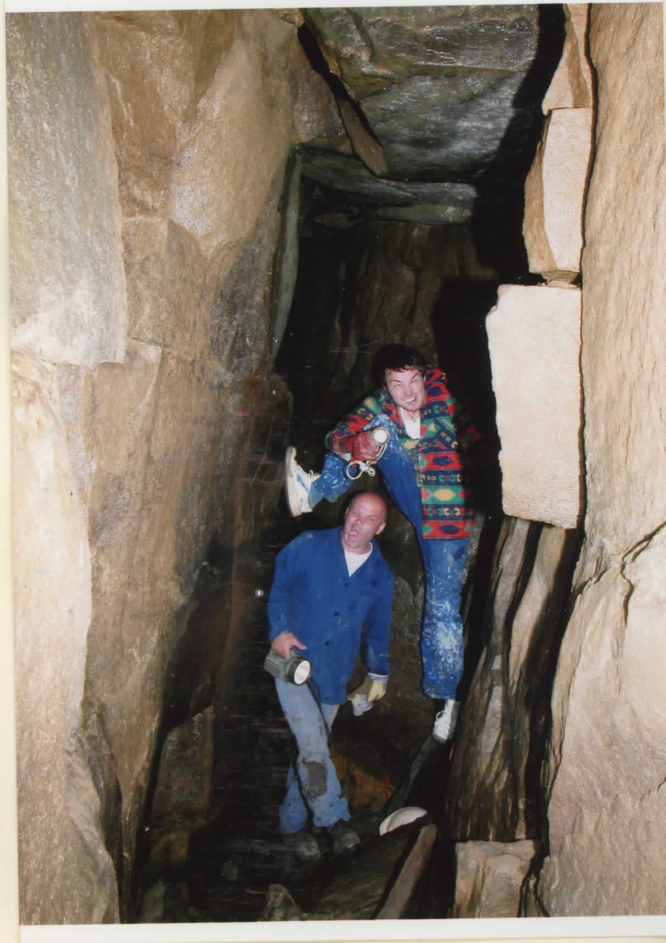
Zasa u Mildy - najít muzejatou jeskyňu pro léčeni' dětí.
V sobotu ráno přijedou' Lisa, Zdeněk, Bobak s sestrou
choti' a Ruděk a odpoledne Pepa s Kubou, i kteří' ještě
včera museli na kněžyni najít pro akademii věd místo
kumstěm' dalšího terčího měřidla.
Samozřejmě začneme hned kopat a prohlubujeme se
jeskyňě vydvát' desítky kyblů hlíny a kamení.
Návazně samozřejmě musí' být vyřezána káderná na
pivo a pak se přemístíme na vyřezávací kůru kde
dnes budeme spát. Jenže to není tak jednoduché.
Nejdříve se stáborá stráci' malá' kolečka kterou do
desíti v noci pomáhalo klesat. Popatřivá' má široké okno
(pro jistotu i hospodu) a nakonec ji sestry nacházejí ujděno
pod stolem. A pak se zase stráci' Lisa - ale to toho je už
jasné - že je některé' ze sester - kde moudrají' i v noci najít
My na káderně likvidujeme co je k pití' a ráno se vracíme
zpět k jeskyňi. Kopáme a kopáme a jeskyňě se vhloubce 4 m
zúžuje a zúžuje. Až se zúžila natolik že končí v nepro-
knušené' úžině - tedy se bude muset přistě strájet.
Pohled z naší' jeskyňě.

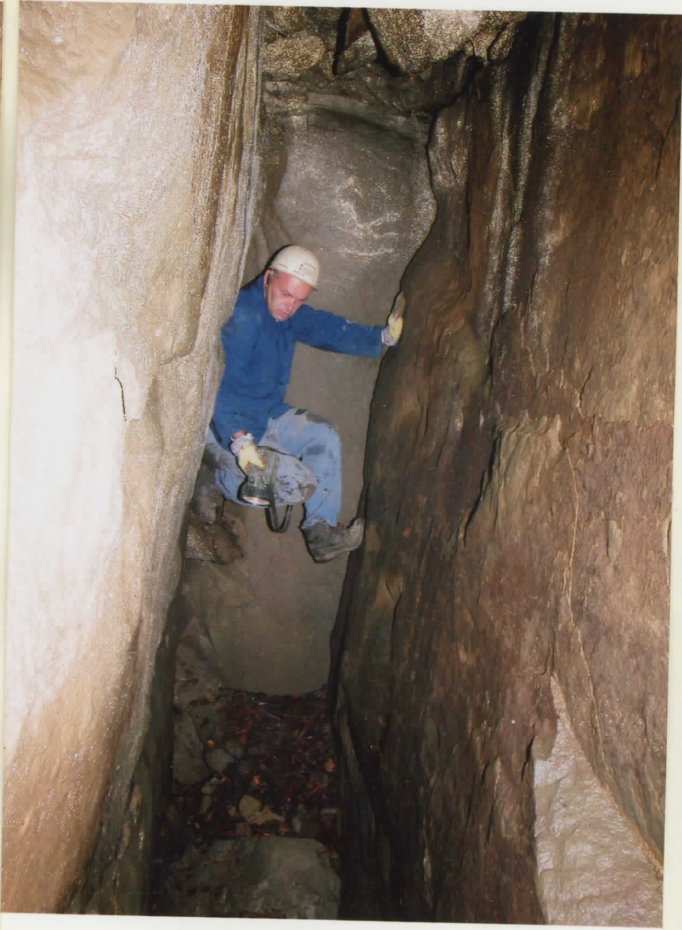
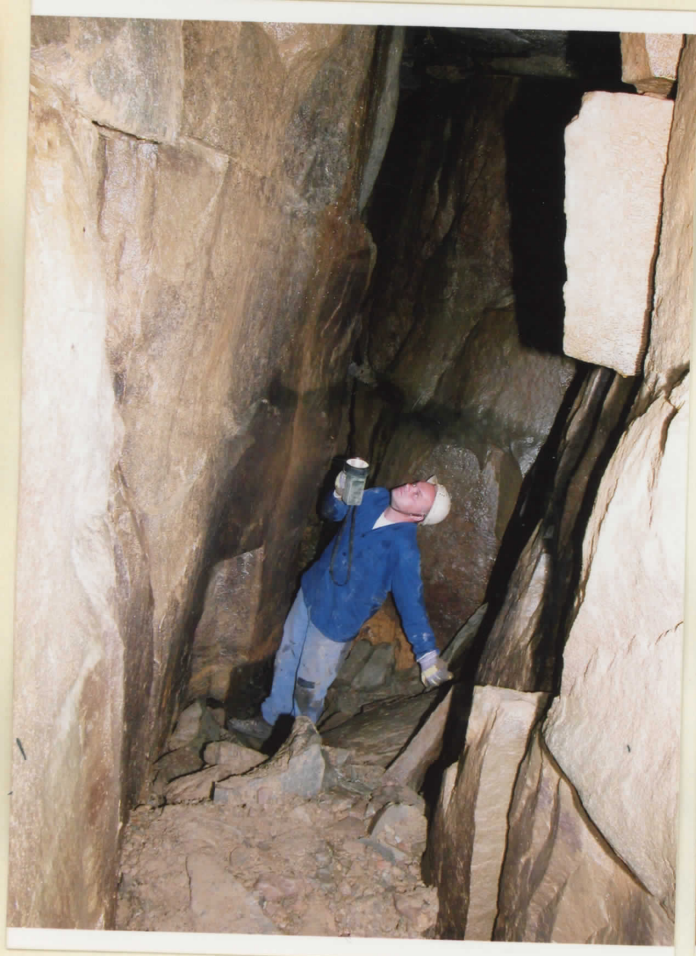

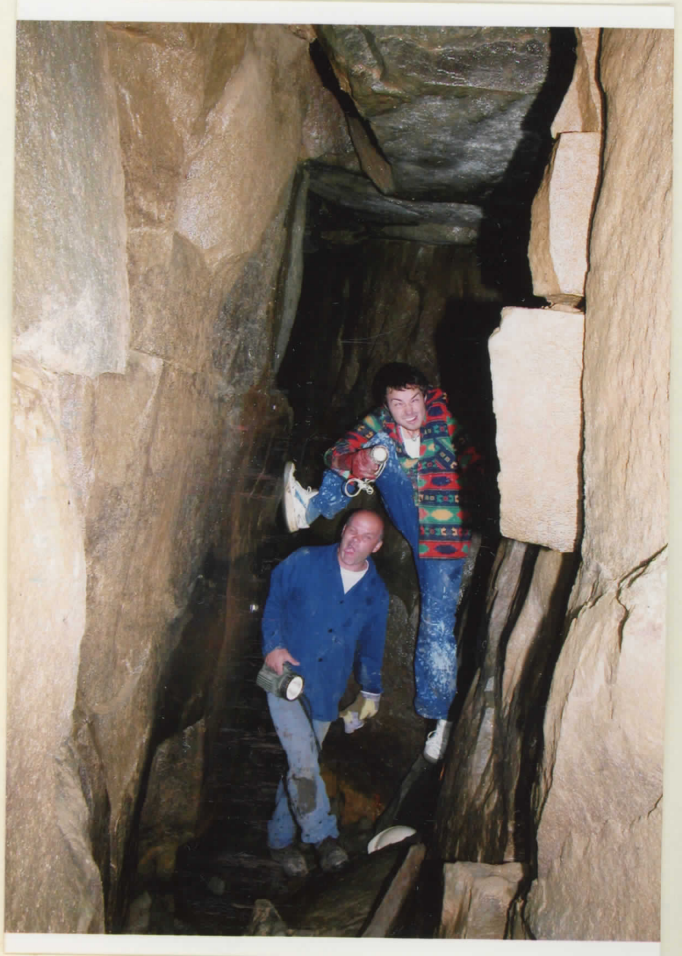
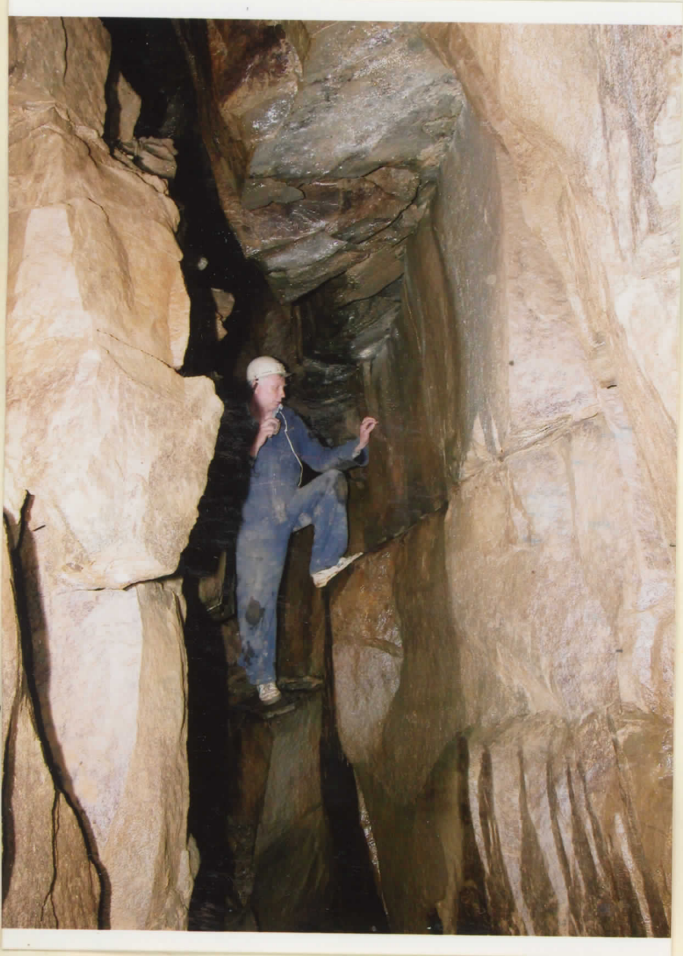
V jaskyni Kyklop .

Něco tu smrdí .

V Jaskyni Kyklop.

Něco tu smrdí.

POKUS O ZNOVUOTEVŘENÍ ŽÁNOVY DÍRY

20.7.03

Už v minulých letech jsme zjistili, že vstup na spodní patro žánovy díry je zasypán - ušla klenba i kamuny. A tak dnes Láďa, Pepa a Kuba v doprovodu Jany a Jany vyrazili se pokusit zdvat překonat.

Probjíme se kapradím a hlavně koprivami narochod k jestyním. Vevlčkem vodoru raději mízíme v jestyni. Kamuny jdou z jestyně jednoduše - ty uvolňujeme trum - páčem - ale lopaty a kyble jsme sebou nevezali. Trávek na dolejší patra je ale zasypán klenou - a na tu hole'nice nestačí. Tak přistě kyble sebou. Máme čas a proto ještě mízíme nákontrolu do kyklopa. Pepa tu byl naposled před 20 lety - a tak ji objevíme na novo. V této jestyni se nic nezměnilo. Vyjdeme opět do vodoru a ještě kontrolujeme svůj knětyně zda se zde skutečně nezata'nová jestyně - nie.

Vstup do jestyně žánova díra.

VÝKLEKY 2003

24-27.7

Jako již 4 roky v minulosti připravují kamarádi z Prostějova traverz nad zatopeným lomem ve výhledkách. A tentokrát konečně utoko namůžeme chybět. Va oturkehyrdet do výhledků v plná'pobri' Pepaakuba lanoje jš z velké části nataženo a u lomu je peno jeskyňáři a jejich přátel z celé republiky. Počasimoc nepřeje a nepřeje nam ani technika. Nie se nadařit. Nejdříve odchází centrála a nejde ani chladičk na pivo i kompresor - ani lednička. Opravujeme do večera - mamě. V pátek ráno přišel - a nam teče do stanu. Opět zkusíme opravit centrálu. Mamě. Nevadí - říkáme odpoledne přijede mladý Šeta a přivaze Ostravskou. Mezitím zkusíme spustit na vodučeln - a ani to nejde. Motor se snadna nebavi. Hodiny oprav - a naskočil. Trvdžeji novou centrálu - naskakuje ale mamě. Jestaba! Chladičk piva ani kompresor neudělne. Atok vystanci' vybihaji do obecních chalup - zdana'm někdě "proda" proud. Nacházíme ochotné lidi - ale mamě málo kábelů. Opět drnčí telefony a kabely varou všichni: i Jana s Michalem kteří v pátek odpoledne vyjázeli za námi. Konečně vše běží - a najednou příst. odchází lednička ale chlazené pivo teče proudem. Doradna. V sobotu je pádek a na traverz jsou fronty zdjemeu. Kuba jako starý mazák jezdi jen zavážený v smyčce narukodch a Jana s Michalem jš neholivat přistali do vody. Odpoledne ještě přijede Libor s rodinou a aby atrakce vyvrcholila piva - zují jej na dvě kladky jako ptáka hlavou dolů a spouštějí na kladinu. No přece to. Avacer je ve znamení piva. Likvidujeme 11 beček - vaekych - a teže podle toho vypradá. Libor usnul na křecké, které zlomil, a náš plátek za piva byl už pěteně kusty. Neděle - odpoledne je traverz v plná'permananeci a odpoledne nastává jeho likvidace.

P
1972

o
o
n
f
f
p
N
a

NORSKO

14 - 30.8

BYLI: PEPA WAGNER
JANA WAGNEROVA
JAKUB WAGNER
LADA PISKOR
ARNOŠT MACURA
LUKAS MACURA

- 14.8 Je večer amy sedáme do Boxera a mírníme na Polsko. Polsko je pokrýváno normálními řidicemi. Strázně značení cest a strašný porok. A ještě horší sefeti. Nejdříve blokáujeme v Katoriech a pak vyjedáme do silné bouře a lijáku.
- 15.8 v Edlaňské jsme brzo a proto jdeme ještě na picul to mnosi, nakusili že zbytkem) a odpoledne se náhodujeme. Prší a moře je hokliand. Vyplováme asnamer se zvedli silný vtr - spíše ortkar. sledit to háže jako s balonkam. No pro některé to bylo moc. Navácer místo na diskotéce v baru křepo' Jana a Lada u nás - kde už ale je plno. Půl loď tráví cestu a zachoděch hriza - ráno to vypadá jako by loď vozila stádo ošralých, kteří pobili vše. Ale přežili jsme to
- 16.8 V poledne vyjedáme do Švédska. Potřebu kilometrůh najednou zůstává Boxer stát. Ručička teploměru je na 130°C. Servisní tým Lada ihned nastepují do akce. Je prasklá vodní hadice. Tu omotáváme izolacíkou a můžeme dále na sever. Jedeme dále asi 500 km a před městem Umea (za Sundsvalem) zůstáváme na pěkném odpočívadle na noc. Auto začalo. Hříby. Jsou všude. Takže idnešní večer musíme být snimi.
- 17.8 Jedeme do Umea za Ljubou a Rabbem. Umea's oce-kavají. Vítkme se snimi i jejich kočkami - které připomínají dobře šivané tygry. Odpoledne nás Rabb bere na procházku po naučené steze okolo oboly a samozřejmě opět stouky hříbů a plantáže ko-rávek. Váček jako třesně a množství restutek. Potom - se seznamujeme s Ljubiným koněm Tempelozem.

18.8. V pondělí ráno jedeme
dále. Napříč švédskem.
Příroda i počasí je krás-
né. Zastavujeme u ka-
ňonu řeky

Tok řeky sice dnes usme-
ňuje kaskáda elektrárn,
ale kaňon i s malým to-
kem vody je nádherný!
Tady nad severním poldem
nám kruhem je tak teplé
že se vrháme do vody
jezer které řeka vytváří!

Po koupali (bez ní by hygienický maniak Lada umřel) jedeme
dále. Po 400 kilometrech nacházíme nádherné odpočívadlo.
Jezero, srub s krbem, nádherná příroda. No pohádka - a samoz-
řejmě hístka hříbli.

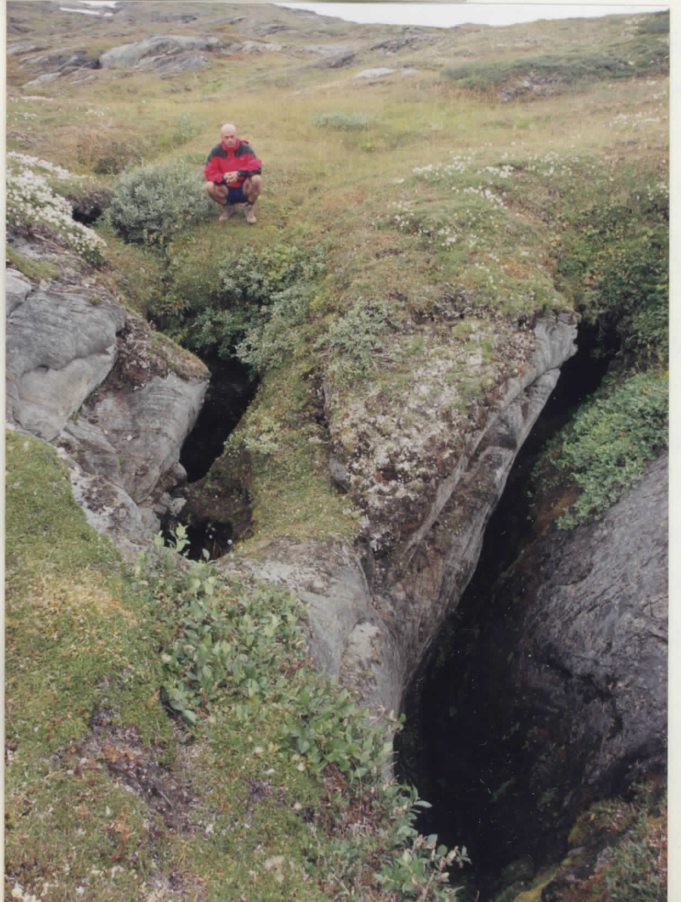
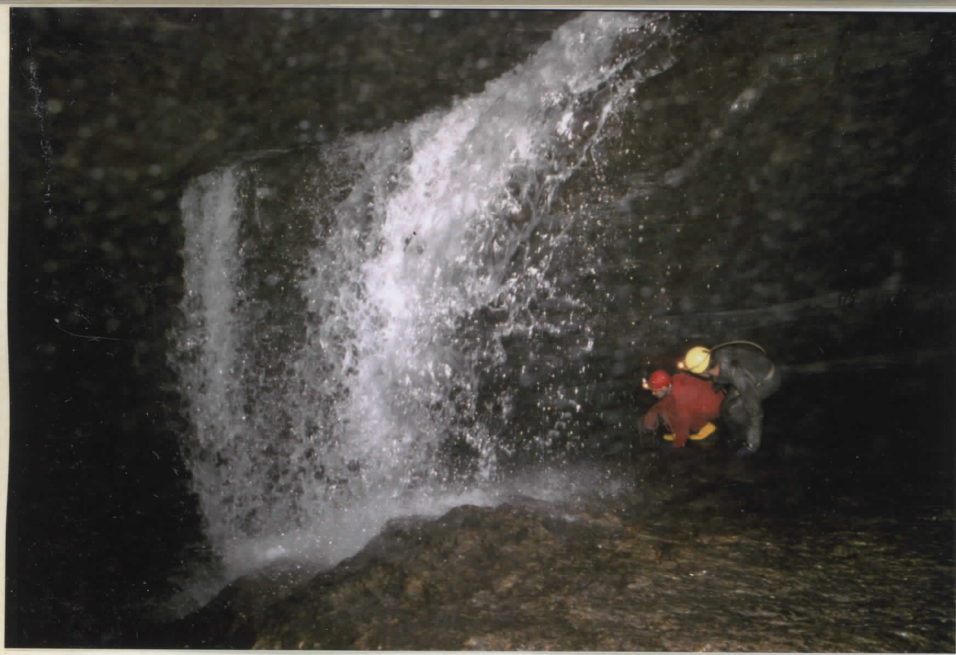
19.8. Opět krásná počasí
a my vyjždíme do
Finska. Projedeme
opravdovou divočinou,
jezera, tundra...
Skibotata - je nejsever-
nější místo naší cesty.

Mijíme a
podél pobřeží Norského
severního moře jedeme
k našemu hlavnímu cíli
oblasti Gratanger u
Narviku.

Nabalujeme si řádně
kafky u vesnice Vassdalen. Mnozí se pod ráhou nakeada sami
nemohli ani zvednout. O vyždělme do místa základního
tábora. Jako v roce 1996. Na stejném místě po hrozně
pochodu budujeme náš letošní tábor.

20.8. Je krásné ráno. A my se připravujeme na první akci. Do jesky-
ně kterou jsme sice objevili v roce 1996 - ale neprozkoumali. A
tak dnes. Balíme varovák a začneme prudký výstup k jezeru
Loeigasvatnet - tady vytéká řeka, která po 100 metrech
mizí ve velikém jeskynním portálu - a to je vše co vidíme.
Vystupujeme do sedla a chystáme se do podzemí. Řeka
vytváří v podzemí mohutný vodopád v jehož řevu
se ani neslyšíme. Postupně pronikáme až do chodby

kde řeka postupně vytvoří vodní sifon. Až sem má jeskyně délku 150 metrů a pro další výstup lezeckou neetní potápěči.

Po průzkumu Jeskyně, kterou pracovníci nazývají "L-1" pokračujeme v explo-
raci celého hřebene. Prosvítáme až za jezero Britav v nadmořské výšce 483 m n. m. Nacházíme několik mramorových žil s menšími jeskyněmi, ale žádná nepřesáhla hloubku 10 metrů. Za to jsme tu našli spoustu pozůstatků po válce. Na boji arnanaty, nevybuchlé dělostřelecké bomby. Naši mladí měli sice tendence granáty brát domů - ale cestu zpět, vzduchem jsme nedřeli riskovat. Za to jsme se napaseli na plantážích "jutrany" (morušek) které rostou pouze zde a které byly pro nás pochoutkou. Pouze mkrdým pry' při-
pomínají obilí. Vaceřev tabore jako vždy skvělá. Vždyť ji chystala Jana.

21.8 Čtvrtek - trochu deště a opět je krásně - na kratošy tu radlakem sávanu. Dnes vyrazíme nahřeben Noerarfjellat na nový průzkum. V tabore zůstává Ornost. Před námi je 10 kilometrů výstupu bez cest. Pouze podél řek a vodopádu do neznámé krajiny. A jako všude v Norsku je to jako pohádka. Procházíme březovými lesy,

mokřinami, mílme
časitku vodopádu
a doprovází nás
krab hřebene.
Krásný státní
sob. Dlouho se
nám nedáří na-
razit na vrchy
mramorů. Až
odpoledne už
hodně vysoko
nacházíme silně
ukloněné vrstvy
mramoru, ze
kterých vytéká
malý potůček.

Okamžitě pokračujeme terén a nacházíme jeskyně. Naši dnešní průzkumníci jsou Jakub a Lukáš. Bohužel máme málo výstroje. Nečekali jsme zeta najdeme i vertikály. V první jeskyni kuba kouř na malém vodním polosifonu a ve druhé rourovitěho profilu dosahuje Lukáš dleky okolo 20 metrů i kde další průnik zatarasuje balvan který by byl nutné rozbit. Za ním jeskyně pokračuje. V třetí vertikální postupně kuba dosahuje hloubky asi 20 metrů - a jeskyně končí. Ale nemáme lano.

Máme několik menších jeskyní - ale opět nedosahují déle jak 10 metrů. Proto prodávíme ještě všechny mramorové výchozy - a začít máme cestu zpět. Nad námi svítí slunce - ale v dálce vidíme že nad tábořem leje. No už se moc prašilo. A tak večer trávíme pool igelitem

22.8 Dáno je počasí najistéj ale brzy slunce vítězí. Zde by máme stále dobře a dnes máš cca 10 kilometrový přechod za jezero Grasvatnet na průzkum přebaru Grasdalen. A opět vodopády, houby, krásné dolce. Mramor je tu málo - až za konci údolí

satahno u dva pásy mramoru, valčeryček je sice hodná ale má
tych jestkyní.

Za to jetady peno sobich
parohů, kterými Pepa
značí vstupy do jestkyní
Opět je teplo a myřádně
spocení se osvěžujeme
v jezaru 600km za sever-
ním polárním kruhem.
Navrázčí se vracíme do
tábora - začína' první
retransport materiálu
z tábora do auta,

nabot místo aby
materiálu ubylo jej přibýto. Parohy, vzorky kámenů, munice
za sobníky... Proto nejdrívě Lá'la a pak Jakub s Lukášem
přenašejí část materiálu do auta.

23.8. Jakrásně a začína' me balit tábor. Vše vysušit, nabotit a
po obědě vyrazit do vsnice. Loučíme se s krásným údolím,
hůleim vodopádem a jdom. Balíme vše do auta, které je
stalo penější a vyrazíme dál. Doplňujeme zásoby chleba
a bereme směr soustroví Vesteralen, kžiči' mu severně nad toťoty.

Čím více jedame na západ - tím je chladnější. Už vsichni vyfokli
přívoky a oepice. Jestě se máme becherovku. Na parkovišti uprostřed
ostrovu je pěkně zataženo azima. Navíc náš ruší jakýsi agregát
kterým nějaký nor napdji' pětvoš. Přivodně jej chtěl Lá'la ukrást -
ale pry' má malý výkon.

24.8. A jedame dál směr vsnice Nyksund

Kopírujeme krásná po-
břeží s malými vsnicemi
a na nejvzdále-
nějším cípu dosahujeme
staré rybářské vs-
snice Nyksund. Vsnice
kterou už začáti rybáři
opustili už pěkně
chátrá - ale nějaký ně-
máček magnát vše
koupil a renauje to tu
jako turistickou atrakci
nebo skanzen.

Projdeme vesnicí a nacházíme tu krajiny. Prácejí tu na brigádě a naši mládí sáhnuť berou kontakt - na příštích. Na pobřeží pořídíme picknik a předpokládali jsme že i poobědváme ryby které se Janca vydala nalovit. Bohužel neudržíme a tak využijeme naše zásoby. Jdeme dále na pobřeží tento - krátce do vesnic Nygraga a Hovdan a tam také zůstáváme nahoře na malebném místě mezi mořem a jezerem, na kterém je skalnatý poloostrov, na kterém serozhodli spát kluci a aby nemuseli jezaro obcházet vybudovali si z kamenu most. Vratky ale most. A to nepáli jsme tu sami.

Volně se tu pašli dva konici kteří se s námi ihned zlamarádili. Dokonce klukům chtěli nahoře vlet do spárků. Nevraději by snáma všečrali a hráli na konku. Jestě, že nechteli do auta. A tak alespoň kluky ráno budili.

25.8 Koučime se skoriky a opuštíme po klikatých cestech ostrov. Další zastávka je v Narviku. Došel nám alkohol - takže tak koupit nějakou flásku v Narviku. Obchod jsme vypatrali - ale ty ceny - možkusíme to ve Švédsku. Taktun míříme. Jenže to nebylo tak jednoduché. Na cestách užude vidíme po zubozbrojene policisty, vrtačny, rozstáhnuté pásoy se křeby.

Zastavují inás - mtr'nana's samopaly - ale nakonec se dovědme, že hledají bandity co vykradli banku v Kiruně a my přijna ně nepadáme.

Zastavujeme v nadrad. partu Abisco - kde Pepa Mladá ka'mase Milca a Hoge - a ti už tu nepracují. A jedeme dále. Ve Švédsku stále ale marně zkoušíme koupit alkohol a tak hledáme nocležistě.

Krásný parking nacházíme až před Galliväre. Srub, oh mšče se dřevem řeka, las. A ještě se k nám přidává krásný mladý severský pes - hladový jak vlk. Zanimse objevuje i šilony švédsky vyllačkou, který nakdm' jinde psa z antenkami - asi si krajena listu - ale našeho psa necke.

26.8 Ráno vstáváme a zjišťujeme, že severský pes spi ve srubus mladýma. Snídá s námi - a moc těžce se sním koučime. Nevíme jestli jej někdo nevyhodil. Krátce zastavujeme v bancev Galliväre a jedeme najih. Mijíme poldrni kruh. Po cestě si ku ba kupuje sobi kuži a znovu zkoušíme někde koupit flásku. Marně - jen pivo do 3,5 900.

Další zastávka je ve Varuträsk - zde jedul, kde jsme byli i v roce 1997. Janca a Arnostovi je špatně - ale přesto snáma kutají v halde i hladový turmaln, melounit a ru belit. A ladu' luš ma své vlastníky, jete muzeum a každý pohodině přijíždějí tríděci - raději odjíždějíma.

Nocleh nakonec nacházíme 60m před Umeo. Janca a Arnost jsou hotovi a tak kuchaře se ujímají Lada s Pepou. varili říjei s masem - ale to hlavní je to - že se našraly ryby v jezaru vedle nás. V noci začíná strašný liják - a tak mládí, který spali vanku pod lavic' pět ně zmokli.

27.8. Stále lije a proto jdeme na jihu. Počasí se vylepšuje a my za bočejeme na poloostrov na Baltickém pobřeží. Navštívíme malebnou vesničku rybníkářů Bönhamn a okolní pobřeží. Dávní kabančiči se nevydrželi a utkali se do vln Baltiku. Pokrdsně! terénní exkurzi po skalnatém baltickém pobřeží se ještě kocháme trsy mohutných prarůků, navštívíme muzeum "Všech" v Haggviku a zastavujeme na odpočívadle Tornabo. Idedentní místo jezera se srubem skrbem... Dostáváme se na Skandinavii

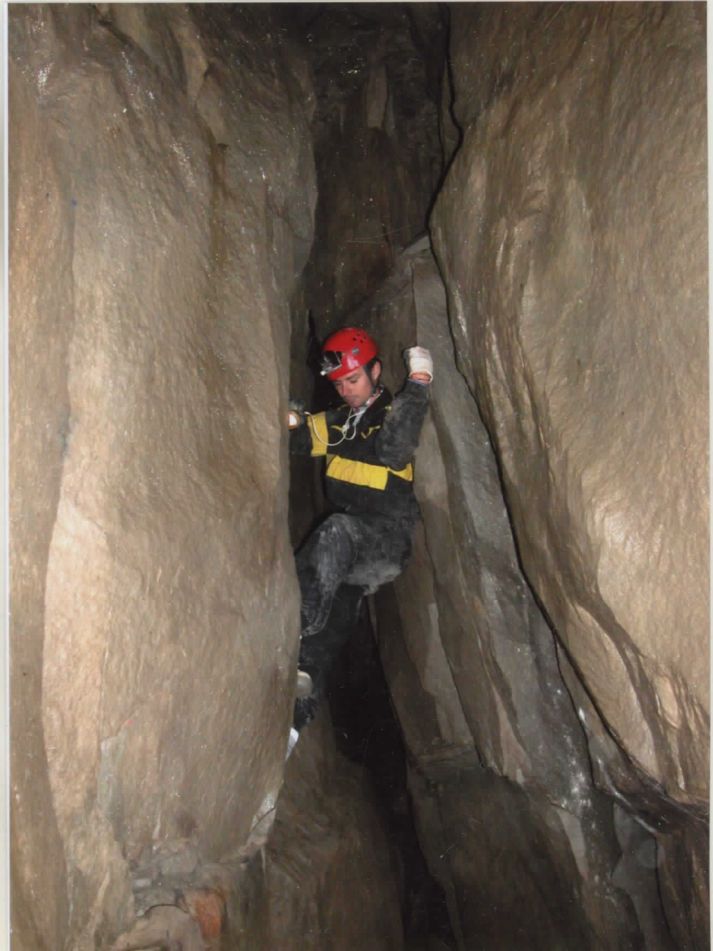
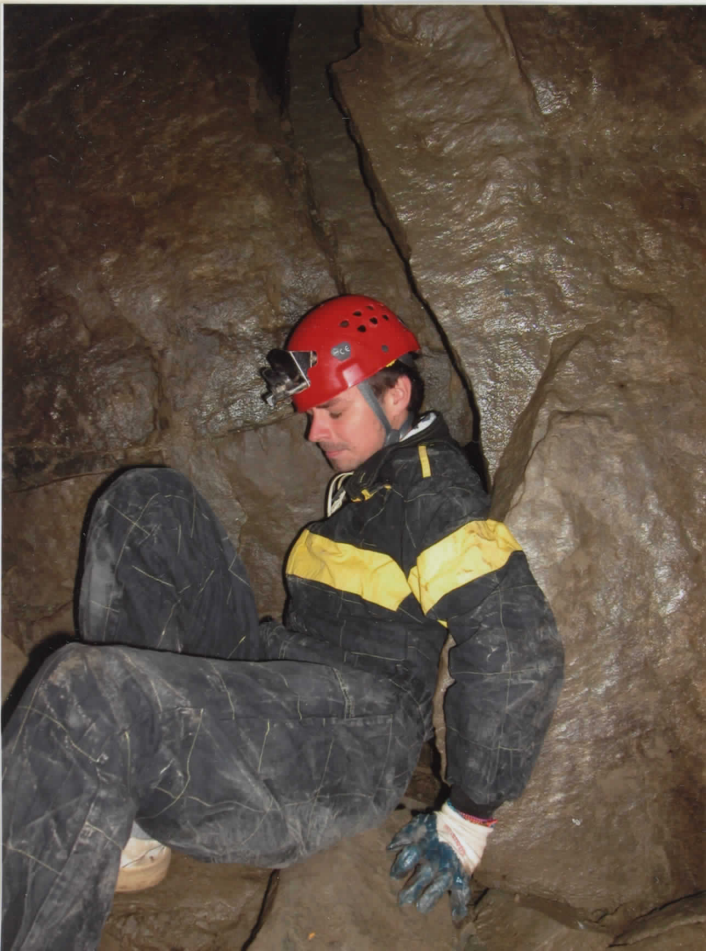
28.8. Míříme na Stockholm a přistavíme se v Nyneshamn. Mámečas a ten trávíme mimo přístav na krásném skalnatém pobřeží. Dá se nenasít starou známou loď. Kajuta je super. I s koupelnicí. Všude na lodi jsou stovky sačeků "Torobka chorobora" - Co kdyby bylo opět neklidné moře.

kelkylo. Ve Free shopu opět kupujeme rožku a pivo - a hned míříme do baru slavíme úspěšnou výpravu a pokračujeme v kajutě. Arnost má opět slinu - a jen Janina obava o Arnostovo chřápkání jej zastavuje před likvidací celé látky.

29.8. V dešti opět vyřídíme do Polska. Cesta z Bdaniska - jeto kríza a bás. Polsko cestý a řidiči - to je nešťastí Evropy. A ještě k tomu lijá kipi, kterým někdy ani nevidíme kudy jedeme. A la přežili jsme to.

29.8. Dá no jsme doma - odpoledne české pivo končí výpravu.

V KNĚHYNI! S HOLŠTEJNÁKY

7.9

Už několikrát s náma ^{chtěli} do Kněhyně kamarádi z Holštejnské skupiny - kteří sice bydlí na Ostravsku. A tak když se dozvěděli že v neděli jedeme - tedy Pepa a Kuba na Kněhyni chtěli s náma.

Kolegy z krasu jsme vyvedli a naložili do Borora a řádně a mířili nahoru. Byli jsme zvědaví jak se extrémní sucho projevilo na podmínkách v podzemí - nebylo sucho dole. Ale postevně kapala voda stále. Mysleli jsme si že "krasáři" jsou vytklí na různé přízivky - ale v přílezu do Velké propasti Martina prostě až se proni vrátil Pepa a naučteji několik nových pozic. A to ze dna Velké propasti se už dale nehle. Zbylé tři jsme protáhli všema partiemi a mcheli nahoru. a vše zakončili u Fucinama.

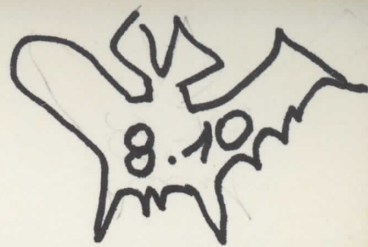

Handwritten text, possibly a name or location, written in blue ink on a white surface. The text is partially obscured and difficult to read.

Handwritten text, possibly a name or location, written in blue ink on a white surface. The text is partially obscured and difficult to read.

Handwritten text, possibly a name or location, written in blue ink on a white surface. The text is partially obscured and difficult to read.

DALŠÍ MĚŘIDLO V KNĚHYNI

Průj jednočlenné měřidlo
v Kněhyni je málo a jetřela
tam za montovat ještě jeden
Atak do B. eskyd opět
prijeli naši kamarádi z Aka-
demie věd Tomáš a Vitek
aby na staré dno namon-
tovali další členné měřidlo.
Pocasi neprálo, li to celý
tyden - ale jak jsme vyjeli
na Kněhyni - jako by D. de-
gast náčelním podřízel
deštník - přestalo. Postupně
transportujeme dole vrtáček
měřáky ... a pro Tomáše
který je - stokilový chlapi
lanový žebřík. Průlezem,
na dno velké propasti
má jednou neprošel.

Postupně vrtáme osm děr
pro držáky přístroje a
chemickým šroubky upavňujeme měřidlo. Pozdě odpo-
ledne jsme hotovi a můžeme začít retransport.
Nejhůř to je z Tomášem, který se na žebříku ve velké
propasti pádně zapotil - ale vylezl. A vzhůru opět tije.
li je turt atak nezburvá nažít do hospodu na divo kde
is me ubytován

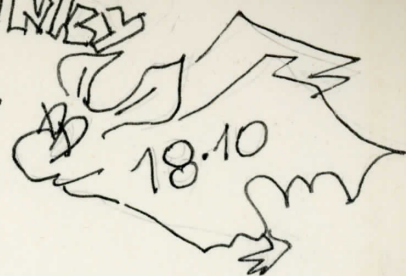
9.10. Jedno Pepas Michalovi vyrazil na Pustevny do
Cyničky na kontrolu. Jaky je jejich ek - když ale na
hoře je přepada' smik. Atak raději rychle pryč.

Provádání uzavíra dole
Staré odtokový

JAK MĚLA BÝT AKCE ZÁCHRANY A BYL Z TOHO ČERNÝ DEN PRO ČSS

Vše začalo tím že Mates sroval do záložné výevik
záchranné služby ČSS - a vybral k tomu důl Záložná II tedy
jeho sedm desát metrů hlubokou šachtu.
Straz tam měl být v 800 a Pepa, Michal a Kuba tam čekali
do půl desátě a nikdo nepřišel. A tak jsme vyrazili dle
re stánek lednívkách kde máme dělat výměnu uadvru.
A tak jsme tam vyrazili na poslední měření a vysekali kapsu
na instalaci "iček". Vysekali jsme kapsu - tedy Michal
a vyrazili do Jeseníku na Popovuckate. Ten jsme dorazili. Prista
na mobil zpráva. "Máme tu mrtvolu. Přijede. Vážně - Mates"
A tak sedáme do auta a zpět do Záložné.
Pravda je strašná. Záchranka přijela asi 15 minut pozdě. Jste
am' nenarozali lano a stalo se to. Kamarád z třetího křídla nafotil
vstup a rozrazil terén se postavil na kraj krytu šachty, který
je ze strachu nivělejších kletina. Okamžitě se prolomily
a Robert letěl na dno šachty. A bohužel záchranka za-
čala doopravdy. Opět zbytečná smrt z neopatrnosti.
Možná kdyby tam byli - jelikož známé terén - tragédie
nemuselo dojít. Opět varováním pro všechny.

NOVÝ DEKL NA DOLE STARÉ OLDŘŮVKY

25-26.10

Tak valná akce už dlouho nebyla. A práce naurzavěru dole to vyžadovala. V robotu ráno vyrazili naši do Oldřůvek ze tří stran. Z Bokumína Michal, Kuba, Pepa, Libor, Jirka, Lukáš a za volantem nákladáku Zadek Želeh. Z Fryčtka Petr a Pavel a ze vsotina Zdeněk, Pěto, Zbyněk, Riša a Pavel. Nosila lidi.

Po tragedii v dole Zálužná nechtěl Pepa nic nechat osudu - a tak nad ústím dole to vypadalo jako v maidsfordem divadle. Více jak deset jističků lan vadlo k jestyndřám a na prolamitou podlahu nikdo nevstoupil bez jističí. Postupně měníme širší fosny za nové a přidáváme je "jednohřítko". Nemí to jednoduše vše se děje nad čtyřiceti metrovou hloubkou. Ale do večera je to nejdůležitější hotovo. Desky jsou položeny. Jejich uchy- com' bude zítřka.

Imands vykam' od práce a může začít oslava. Všichni a Fryčtáci večeřejou doma a my u ohně otáčíme postupně sadu nystřevů. Je pěkně zima a vítr atak je nutno se zahřát. Plný prací energi je i Libor, který se unavil, když podal asi 5 desek. Petně maked jirka a nějak zapoměl, že mu vyjm' lude chybět

sil a že v alkoholu málo trenoval. Atak Chudde v noci hrál jak jelen v říji. Neděle: prší a sněžilo a my pokračujeme. Srovindáme a přichytáváme fosny, na hrad me sábraodli a věrtme že to vše udrží "hřítko", které jsou pod námi pětkrát prožrane. Ale detel je jak nový.

Transport
zebrů ke
kruhy ně.

DALŠÍ ŽEBŘÍKY DO KNĚHYNĚ

17. 11

Prý je jich v Kněhyni málo - pravil Pepa - a připravil další tři a jeli jsme je instalovat. Pepa, Amosť, Láďa, Michal, Moška, Zbyněk, Riša a Zdeňka.

Počasi bylo krásné a le vyjeli jsme nakonec. Ke vchodu jsme žebříky dostali lehce - ale pak to byl ježek a kleci.

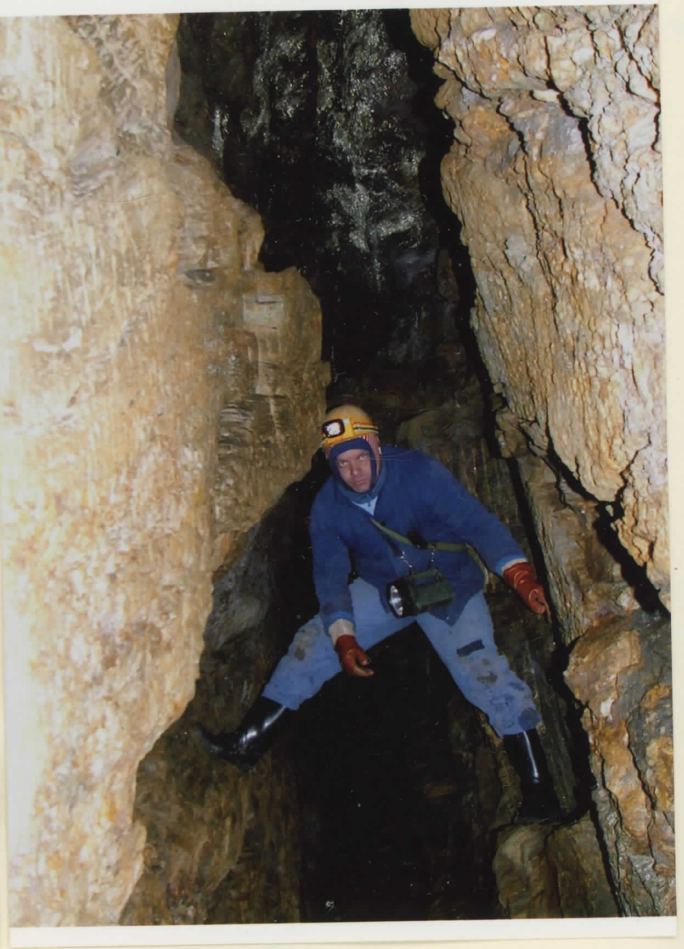
Zvláště do plazivky z netopyříchodby nadano Vačky propasti. Na desátý pokus a potroše našli jsme je tam dostali. Hned se tam lepa lozilo.

Ale hlavní problém jsme zjistili hned po vstupní propasti. Zestropu se vyřítel tak kubik kamení a kámen a spadl do průchodu na II. patro. Kněhyně opět ukázala jak moc je "živá" a každým pohybem v ní je nebezpečný. A tak ji raději měníme za hospodu.

2002
10

MÁLEM DALŠÍ KOSTLIVEC UMAZII POMOCNĚ

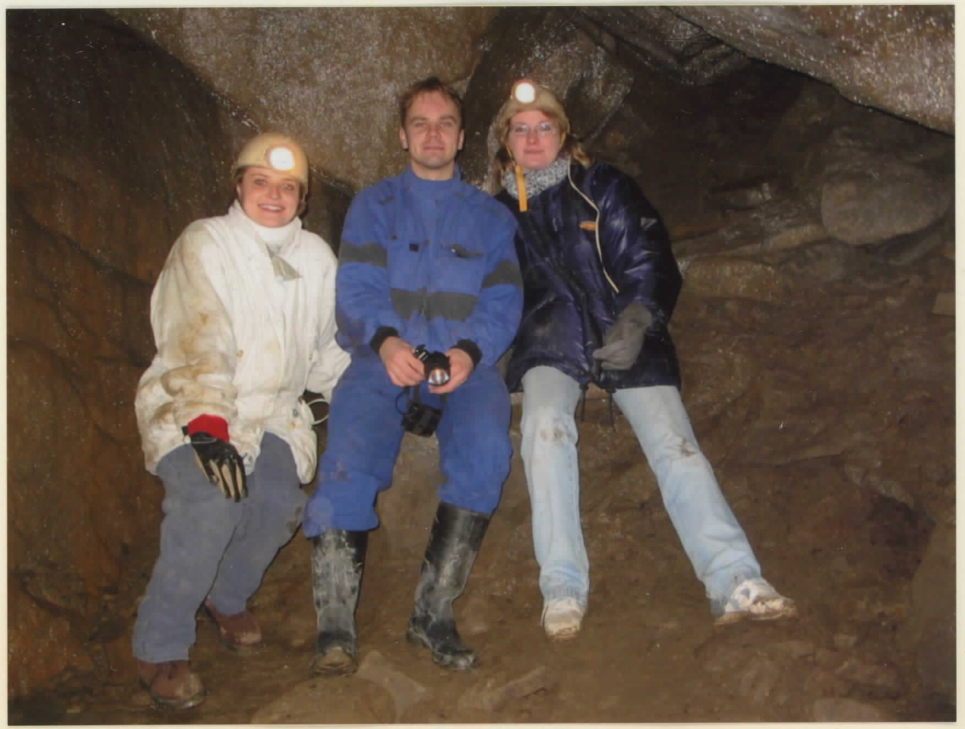
7.-12

Zima jaksi nepřichází a přesto jedeme za netopýry
Směr Jesenky - Zlaté Hory. Teplota je pod centimetrem sněhu
a mráz - ale zima teještě není.
Děda Arnošt Pepa a děda. První cíl je Marie Pomocná
III - neboli důls kostlivcem. Dříve musíme pomoci lana
a jelikož bylo klusko Arnošt senalnul nad dle ne chytil
lana - a už byl dole. Ruce mu ujely a padl pozděch
nebyl příjemný. Ale našel si - ikdyž světlým hekamim -
se zvrátí se země. Už jsme se bdeli izetu přibude další kostli-
vac. Děda, který tu je poprvé se jde podírat s mistrim
kostlivcem - rukou mu ale nepotřepal - neboť už je někdo utradl.
Spočítáme netopýry - a van to už jde bez problému.
A jdeme do dolu Marie P. II, která leží pod kostelem. Prolezáme
celý ale nenacházíme ani kus. Asi se jim tu nelíbí.
Nalmdnastaké ne - a raději jedeme do hospody

Handwritten text in Cyrillic script, possibly a title or location name, appearing as a stamp or bleed-through on the right side of the page.

V BĚSKYDÁCH

27.12

Jižlikaž musíme každý měsíc na odečty terčovych měřidel - museli jsme tam na konci roku.

Nejdříve v listopadu Martin - a aby mu nebylo smutno vzal si sebou dvě bodygardky. No asi jim neřekli že Cyrilka není moderní saloň - a tak si zapomeli vzít montérty - ale ale - spořádně Cyrilku vytréli.

V prosinci jsme vyrazili do obou díř nardě. Doležněky Martin kuba Lukáš a bodygardka a na kněhyni Pepa s dvěma posilkami resp. teologgy Ladka a Olinem. Samozřejmě z ředlo - nek na bětci'ch až tjetym. To byla ale pro některé porod. A la ostadolu byla pro Ladka a Oledu upenou katastrofou. Pddy raději už raději nepočítali. A Olin na tonce raději došel kanku pěkky. Ale pejry Pepa spočítal - a další akce bude až v příštím roce.

MARTIN A
JEHO HAREM
V CYRILCE

